

TESTAMENT

Arta poetica este un text , de multe ori o poezie in care autorul isi exprima conceptia despre arta .

Poezia **Testament** deschide volumul de debut al lui Tudor Arghezi – “Cuvinte potrivite “ 1927 . Este alcatuita din cinci strofe de intindere inegala , cu rima imperecheata si cu masura versului de unsprezece silabe. Ideile poetice nu se succed , ci se reiau in diferite structuri ale textului .Ideea legaturii dintre poet si strabunii sai apare in prima si a treia strofa dar si in versul final . **Prima strofa** : este alcatuita din opt versuri . In primele 2 versuri , poetul i se adreseaza fiului (urmasilor) carora le lasa Cartea sa (opera) , asa cum strabunii ne-au lasat textele sacre . Intre cei doi termeni care incheie versurile 1 si 2 (“moarte”, “carte”) se stabileste o opozitie : in vreme ce fiinta poetului se va intoarce in lut , opera va dainui mereu .

Tot aici epitetul individual “ nume adunat” contine ideea ca opera a fost zamislita printr-un proces trudnic si indelungat , la capatul caruia poetul si va aduce partea lui de contributie la “urcusul “ in timp al omenirii . Versurile 3-8 ale primei strofe ofera o” viziune de sus a germinatiei antropologice “

(Calinescu) , poetul coborand in timp la clipa nasterii primilor oameni .Astfel , metafora “ *seara razvratita*” reprezinta , ca si la Eminescu , intinericul anterior nasterii lumii ; aparitia rasvratita a vietii este uriasa forta universala din ziua cea dintai a omenirii , continuata cu urcusul in timp al generatiilor . Imaginea halucinanta a strabunilor care urca ‘ prin rapi si gropi adanci “(metafore) sugereaza acest suis ‘ pe branci ‘ , care va sfarsi in mormanele de osemnite . Poetul si fiul nu sunt decat doua momente ale eternei curgeri a ‘ raului ‘ de oameni . Integrat acestei legi cosmice , poetul stie ca este bolnav de vreme si ca va veni clipa cand va muri .

In prima strofa , opera este vazuta ca ‘ o treapta ‘ in marea trecere ‘ universala , un moment al progresului inceput in adancurile timpului orginar , cand cei dintai strabuni s-au ridicat din golul preexistentei .

In strofa a II-a : “ Cartea “ devine “hrisovul vostru cel dintai “ , act al innoberarii prin munca , daruit urmasilor spirituali . Ideea legaturii poetului cu stramosii este exprimata prin metoda osemintelor “ varsate “ in sufletul acestuia , intr-o contopire fara sfarsit .**In strofa a III a** alcatuita din 18 versuri se concentreaza o idee densa : In aceste versuri legatura dintre generatii castiga noi semnificatii : “ batranii “ autorului sunt taranii . Poetul face parte chiar din prima serie de oameni ai spiritului (metafora sapei preschimbate in condei si cea a brazdei prefacuta in calimara) , iar rostul sau in lume li se datoreaza stramosilor tarani . In versurile 5 si 6 este indicat izvorul limbajului poetic arghezian : graiul aspru , frust al batranilor tarani , caruia poetul ii da noi straluciri .

Aici apare si sintagma “cuvinte potrivite “ . Aceasta il defineste pe autor ca pe un artizan care potriveste cuvintele in vers , printr-o activitate migaloasa si grea , desfasurata in “mii de saptamani “ . Decantate din graiul simplu si sedimentar (aspru si pur ca insusi pamantul) al inaintasilor tarani , cuvintele sunt “ prefacute “ “ in versuri si-n icoana “ devenind arta . In versul al X-lea este enuntata estetica uratului : “Facui din zdrente muguri si coroane “ inseamna transformarea uratului in frumos , adica in poezie . Pe un plan mai profund , uratul face parte dintre atributele lumii care si-au pierdut sacralitatea . In acest sens poetul devine un creator care ii reda lumii frumusetea disparuta , poezia devenind o ipostaza a Logosului . **In ultimele doua strofe** : apar noi definitii ale poeziei : “ *Cartea are virtutii purificatoare* “ . , ea izbaveste lumea de durere prin forta cuvintului . Alcatuita din “ slova de foc “ si “slova faurita “ “ Cartea “ este darul pe care “Robul “ (autorul) I-o ofera “ domnului “ (cititorului urmas) .

Titlul poeziei : poate insemna actul juridic intocmit de o persoana , prin care acesta isi exprima dorintele ce urmeaza a-1 fi implinite dupa moarte.In sens biblic , termenul trimite la invatatura pe care ne-au lasat-o proorocii si apostolii cuprinsa in Vechiul Testament si in Noul Testament .